Cena 20 gr.

Nr. 14 Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem. Rok IV

RZEMIOSŁO

TYGODNIK

Organ Związku Izb Rzemieślniczych Rzeczypospolitej Polskiej

REDAKCJA I ADMINISTRACJA WARSZAWA, UL. MAZOWIECKA 1 m. 4, TEL. 665-57

KONTO P. K. O. 6066

Warszawa, niedziela dn. 7 kwietnia 1935 r.

P. Premjer Walery Sławek

Dnia 28 marca b. r. bezpośrednio po uchwaleniu nowej Konstytucji, rząd Pana Premjera Leona Kozłowskiego podał się do dymisji, którą Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął. Równocześnie Pan Prezydent Rzeczypospolitej powierzył urząd szefa rządu głównemu twórcy nowej Konstytucji, p. Pułkownikowi Waleremu Sławkowi. Pan Premjer Sławek utrzymał pełną listę poprzedniego gabinetu, tak, iż zmiana nastąpiła tylko na stanowisku Prezesa Rady Ministrów.

Nominację Pana Prezesa Sławka cały kraj powitał z entuzjazmem. Znany jest bowiem powszechnie kompleks ogromnych walorów, jakie Pan Premjer reprezentuje pod każdym względem i dzięki któremu wysunął się na czoło najwybitniejszych mężów stanu doby współczesnej. Gorący patriotyzm, nie cofający się przed żadną ofiarą, który go wiódł do czynnej i upartej walki o niepodległość i honor narodu, nieposzlakowaność charakteru, potężna wola, ogniskująca wszelkie poczynania w kierunku służby dobru Państwa i społeczeństwa, umysł przenikliwy i przewidujący a zarazem zdolny do ujęć syntetycznych różnych zjawisk pozornie rozbieżnych, wreszcie pracowitość, jakiej przykładów można niewiele znaleźć nawet w gronie najczynniejszych działaczy politycznych i społecznych — to tylko pobieżny szkic charakterystyki nowego szefa rządu, który wysoki ten urząd piastuje zresztą już po raz trzeci w ciągu ubiegłych kilku lat.

Pan Premjer Sławek, twórca Konstytucji, założyciel Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem, wyszedł na szeroką arenę polityczną przed siedmioma laty i od tego momentu jest najbliższym współpracownikiem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej i Marszałka Piłsudskiego w zakresie najdonioślejszych zagadnień państwowych. O dotychczasowych zasługach Pana Premjera zbędne jest przypominać, gdyż zna je cały kraj. Chcielibyśmy obecnie poświęcić parę uwag tym zadaniom, jakie gabinet Pana Prezesa Rady Ministrów w ciągu bliższych i dalszych okresów ma do spełnienia.

Przedewszystkiem najbliższy okres poświęcony będzie wprowadzeniu w życie zasad nowej Konstytucji. Pociągnie ono za sobą wzmożone tempo prac ustawodawczych i prawnych, które uzewnętrznią się bądź w formie ustaw parlamentarnych, bądź dekretów Prezydenta Rzeczypospolitej. Wśród spraw o znaczeniu podstawowem pozostaje do załatwienia ordynacja wyborcza do Sejmu i Senatu; będzie ona uchwalona przez ciała parlamentarne przypuszczalnie w ciągu maja, na specjalnie w tym celu zwołanej sesji. Bezpośrednio po uchwaleniu ordynacji wyborczej rozpoczną się przygotowania do wyborów, które odbędą się na jesieni r. b., poczem ciała ustawodawcze zwołane zostaną w nowym składzie. Dzisiaj już można sądzić, że w przyszłym parlamencie wytworzy się stała większość, zgrupowana dookoła czynników rządowych, która rozwinie konstruktywną pracę w kierunku dalszego rozwoju Państwa.

W momencie przejęcia steru rządów przez Pana Premjera Sławka, sytuacja zarówno gospodarcza, jak i polityczna przedstawia się poważnie i będzie wymagała dużej czujności i wielkich wysiłków.

Pod względem gospodarczym rząd wytęży wszystkie swe siły w celu skutecznego przeciwstawienia się dalszym destrukcjom kryzysowym. Obok bezrobocia, które w ostatnich czasach niepokojąco się wzmaga nie tylko w Polsce, mamy ostatnio do zanotowania znamienny przypadek załamania się waluty belgijskiej. Belgja, jak wiadomo, należała do t. zw. bloku złotego, który tworzą państwa, opierające walutę na pokryciu złotem. Do bloku tego obok Francji, Włoch, Holandji itd., należy również Polska. W niektórych kołach wyrażają pogląd, że w ślad za Belgją, musiałaby pójść również Szwajcarja, co łącznie z Belgją mogłoby stanowić już poważny wstrząs, mogący wywołać pewne reperkusje na francuskim rynku walutowym. Jeżeli uwzględnimy, że jednym z największych sukcesów naszej gospodarki jest utrzymanie stałości waluty, zrozumiemy, że będziemy musieli wszelkiemi środkami i przy nakładzie wielkiej energji bronić obecnego stanu rzeczy.

Nie mniej poważnie przedstawia się sytuacja pod względem politycznym. Agresja Niemiec nabrała ostatnio takiej ostrości, że wywołała duże zaniepokojenie całej Eu-

Numer „Rzemiosła" na dzień 28 kwietnia wyjdzie w zwiększonej objętości i poświęcony będzie Ogólnopolskim Targom Rzemiosła na Międzynarodowych Targach w Poznaniu. P. T. zainteresowani dostawcy surowców, półfabrykatów i narzędzi rzemieślniczych proszeni są o nadsyłanie ogłoszeń do dn. 24. IV. b. r.

ropy. Wbrew klauzulom Traktatu Wersalskiego, Niemcy wprowadziły powszechną służbę wojskową i restytuują swą armję w znacznie większych rozmiarach aniżeli przed wojną. Na żadne układy zbiorowe gwarantujące pokój, nie godzą się i rozwiewają wszelkie złudzenia, którym poddawały się niektóre państwa. Jaskrawym przykładem były w ostatnich dniach wyniki podróży angielskiego ministra spraw zagranicznych do Berlina, gdzie kanclerz Hitler z całą szczerością nie ukrywając właściwej mu brutalności, sprecyzował swój program polityczny, odsłaniający odwetowe tendencje dzisiejszych Niemiec.

Widzimy więc, że rząd będzie miał ogrom pracy przed sobą i ogrom odpowiedzialności. I dlatego nominacja tej miary męża stanu, jakim jest Pan Premjer Sławek, dookoła którego skupi się niewątpliwie całe patrjotyczne społeczeństwo polskie w woli trwania i przetrwania, napawa nadzieją, że zdołamy piętrzące się trudności pokonać. Życzenia te składa Panu Premjerowi również rzemiosło polskie, które w Panu Premjerze miało zawsze gorącego orędownika i obrońcę i któremu zawdzięcza zapoczątkowanie prac, zmierzających do jego odrodzenia.

W. G.

*
* *

Walery Sławek ur. 2. XI. 1879 r. na Ukrainie, w r. 1899 ukończył wyższą szkołę handlową Kronnenberga w Warszawie.

Od wczesnej młodości bierze czynny udział w rewolucyjno-niepodległościowych pracach politycznych na terenie b. zaboru rosyjskiego. W jesieni 1898 r. wspólnie ze Stanisławem Michalskim i inż. Stanisławem Kruszewskim bierze czynny udział w pracach oświatowych; w r. 1900 wyjeżdża do Łodzi i tam styka się z politycznemi pracami niepodległościowemi, które prowadzi wówczas PPS. Wkrótce staje też na czele tej roboty w Łodzi. W r. 1901 po aresztowaniach w Łodzi rzuca posadę w banku i jako działacz nielegalny przenosi się do Warszawy, gdzie po nowych aresztowaniach obejmuje kierownictwo PPS. po Czarkowskim. W r. 1902 wchodzi w skład Centralnego Komitetu Robotniczego na zjeździe w Lublinie, organizowanym przez Józefa Piłsudskiego i obejmuje prace na okręg Zagłębia Dąbrowskiego. Aresztowany w r. 1903 w Będzinie, po półrocznem więzieniu ucieka z więzienia w Sieradzu i ukrywa się u rodziny na Ukrainie. Po wybuchu wojny rosyjsko-japońskiej, staje do roboty nielegalnej, pracując na terenie Radomia, Kielc, Siedlec i Łomży. Od stycznia 1905 r. wspólnie z Aleksandrem Prystorem stoi na czele organizacji spiskowo-bojowej.

9 września 1905 r. zostaje aresztowany i osadzony w X Pawilonie, skąd wychodzi naskutek amnestji. Wyjeżdża do Krakowa, gdzie kończy pierwszą szkołę bojową, organizowaną przez Józefa Piłsudskiego. W r. 1906 wraca do Kongresówki i organizuje oddziały bojowe w Łodzi, Włocławku i Zagłębiu. Dnia 9 czerwca 1906 r. został przy składaniu bomby ciężko ranny. Osadzony w szpitalu w Cytadeli, a następnie w X Pawilonie, uwolniony stamtąd, udaje się do Krakowa, gdzie leczy się do roku 1908. W jesieni 1908 r. bierze udział w akcji pod Bezdanami, poczem wraca do Krakowa i uczestniczy w organizowaniu szkół bojowych, stopniowo przekształcających się na ściśle wojskowe. W latach 1908—1909 uczestniczy z ramienia wydziału bojowego w tworzeniu Związku Walki Czynnej. W r. 1910 aresztowany przez władze austrjackie. Po wyjściu z więzienia pracuje w rozwijającym się ruchu strzeleckim, wyjeżdżając niejednokrotnie na teren zaboru rosyjskiego. W lecie 1912 r. bierze udział w zjeździe w Zakopanem, gdzie zorganizowano Polski Skarb Wojskowy, na którego czele staje jako sekretarz i główny organizator. W grudniu 1912 r. uczestniczy w zjeździe działaczy niepodległościowych w Wiedniu, który powołał do życia Komisję skonfederowanych stronnictw niepodległościowych, w skład której wchodzi jako przedstawiciel Polskiego Skarbu Wojskowego.

W roku 1914 bierze udział w pierwszych walkach Pierwszej Brygady strzeleckiej Józefa Piłsudskiego. Odtąd jest oficerem przy sztabie J. Piłsudskiego i bierze udział w kampanji I-ej Brygady.

Po zajęciu przez Niemców Warszawy z rozkazu Komendanta Piłsudskiego udaje się do Warszawy, gdzie kieruje akcją wstrzymania dalszego werbunku do Legjonów i organizuje reprezentację polityczną Królestwa dla postawienia warunków politycznych Niemcom. Od grudnia 1915 r. do kwietnia 1916 r. poszukiwany przez Niemców, z ukrycia kieruje robotą polityczno-niepodległościową w Warszawie, należy do władz kierowniczych P. O. W. i Centralnego Komitetu Narodowego.

15 lipca 1917 r. aresztowany przez Niemców, siedzi w Cytadeli, w Szczypiornie i wkońcu w twierdzy modlińskiej. Po rozbrojeniu Niemców wraca do Warszawy, jako kapitan Legjonów pełni funkcję oficera do szczególnych zleceń Naczelnika Państwa. W tym charakterze bierze udział w wyprawie wileńskiej, poczem staje na czele oddziału II dowództwa frontu litewsko-białoruskiego. Po ukończeniu wyższej szkoły wojennej wobec wycofania się Marszałka Piłsudskiego z wojska, przechodzi do rezerwy i bierze udział w pracach politycznych Marszałka.

W r. 1927 powołany ponownie do wojska jako podpułkownik dyplomowany przechodzi w stan spoczynku i bierze udział w pracach politycznych. W r. 1928 wybrany na posła z listy BBWR., zostaje prezesem tego klubu.

W dniu 29 marca 1930 r. staje na czele rządu, sprawuje swój urząd do 23 sierpnia 1930. Ponownie obejmuje urząd prezesa Rady Ministrów 4 grudnia 1930 r. i pełni go aż do 26 maja 1931 r.

Po złożeniu urzędu premjera prezes Sławek powraca do swych prac jako prezes Klubu Bezpartyjnego Bloku.

Ustawa Skarbowa z dnia 24 marca 1935 r.

na okres od 1 kwietnia 1935 do 31 marca 1936.

Art. 1. Upoważnia się Rząd do czynienia:

a) wydatków administracji państwowej zwyczajnych do kwoty 2.094.360.460 zł., nadzwyczajnych do kwoty 64.687.700 zł.,

b) wydatków na dopłaty ze Skarbu do przedsiębiorstw i zakładów państwowych do kwoty 8.226.000 zł.,

c) wydatków na dopłaty ze Skarbu do funduszów państwowych do kwoty 1.104.000 zł.,

razem do kwoty 2.168.378.160 zł., zgodnie z załączonym budżetem na okres od 1 kwietnia 1935 do 31 marca 1936 (rok budżetowy 1935—36).

Art. 2. (1) Na pokrycie, wymienionych w art. 1 wydatków, służą dochody zwyczajne w kwocie 1.882.504.700 zł., nadzwyczajne w kwocie 133.902.000 zł., razem w kwocie 2.016.406.700 zł., a w szczególności:

a) dochody administracji państwowej w kwocie 1.301.251.700 zł.,

b) wpłaty do Skarbu przedsiębiorstw i zakładów państwowych w kwocie 72.176.000 zł.,

c) wpłaty do Skarbu monopolów państwowych w kwocie 630.100.000 zł.,

d) wpłaty do Skarbu funduszów państwowych w kwocie 12.879.000 zł.

(2) Wydatki, wymienione w art. 1 — o ile nie mają pokrycia w dochodach, przewidzianych w ust. 1— będą pokryte z rezerw skarbowych względnie w drodze operacyj finansowych.

Art. 3. (1) W planach finansowo-gospodarczych, objętych budżetem na rok 1935/36, ustala się:

a) dla przedsiębiorstw i zakładów państwowych rozchody zwyczajne w kwocie 305.404.240 zł., rozchody nadzwyczajne w kwocie 18 316.720 zł.,

b) dla monopolów państwowych rozchody zwyczajne w kwocie 431.985.200 zł.,

c) dla funduszów państwowych rozchody zwyczajne w kwocie 246.336.000 zł.

(2) Na pokrycie rozchodów zwyczajnych i nadzwyczajnych przedsiębiorstw, zakładów, monopolów i funduszów państwowych służą ich wpływy zwyczajne i nadzwyczajne oraz dopłaty ze Skarbu, wymienione w art. 1.

Art. 4. Wydatki państwowe mogą być dokonywane, o ile niniejsza ustawa inaczej nie postanawia (art. 7 i art. 11 ustęp ostatni), tylko na te cele i w tych kwotach, które zostały ustalone w rubrykach budżetu.

Art. 5. Kredyty, przewidziane w budżecie na rok 1935/36 (art. 1), będą otwierane przez Ministra Skarbu miesięcznie.

Art. 6. (1) Dokonywanie wydatków, nieobjętych budżetem, może następować tylko na mocy ustawy — uchwalonej na wniosek Ministra Skarbu — pod warunkiem równoczesnego uzyskania wystarczającego pokrycia.

(2) Przed uchwaleniem takiej ustawy wolno czynić wydatki na cele nieprzewidziane w budżecie, albo na cele przewidziane, lecz w kwotach wyższych, niż je budżet określa względnie niż na to pozwala art. 7, gdy nastąpiła konieczność natychmiastowej wypłaty sum ze Skarbu.

(3) Wydatki takie mogą być czynione tylko na podstawie uchwały Rady Ministrów, która jest obowiązana w ciągu tygodnia, licząc od dnia powzięcia uchwały, ogłosić ją w „Monitorze Polskim" i przesłać do wiadomości Najwyższej Izby Kontroli. Jednocześnie Minister Skarbu przedkłada Sejmowi wniosek w sprawie kredytów dodatkowych.

Art. 7. (1) Minister Skarbu ma prawo na wniosek właściwego Ministra względnie Marszałków Sejmu i Senatu oraz Prezesa Najwyższej Izby Kontroli:

A. przenosić kredyty:

a) w obrębie każdego działu poszczególnych części budżetu zwyczajnego administracji państwowej między paragrafami, obejmującemi wydatki, związane z normalnym tokiem administracji (bieżące koszty utrzymania i funkcjonowania organów administracji państwowej),

b) w obrębe każdej części budżetu administracji państwowej ze wszystkich paragrafów na wszystkie paragrafy, obejmujące wydatki, niewymienione pod lit. a), w części 6 budżetu również na § 12 „Rezerwa zaopatrzenia" rozdział 2 w działach 2 i 4 wydatków zwyczajnych,

c) w obrębie planów finansowo-gospodarczych poszczególnych przedsiębiorstw, zakładów, monopolów i funduszów państwowych między wszystkiemi paragrafami;

B. zwiększać wydatki na spłatę długów państwowych w miarę uzyskania wystarczającego pokrycia;

C. zwiększać rozchody i ustalać rozchody nowe w planach finansowo-gospodarczych przedsiębiorstw, zakładów, monopolów i funduszów państwowych, o ile zmiany te nie spowodują zmniejszenia wpłaty do Skarbu lub zwiększenia dopłaty ze Skarbu na rzecz danego przedsiębiorstwa, zakładu, monopolu lub funduszu państwowego.

(2) Przeniesienia kredytów, wymienione pod lit. a) i b), mogą być uskuteczniane tylko za zgodą Prezesa aRdy Ministrów. Przeniesienia te nie mogą być dokonywane w celu zwiększenia wydatków na płace, ustalonych w poszczególnych paragrafach.

(3) O dokonaniu zmian, przewidzianych w niniejszym artykule, Minister Skarbu zawiadamia natychmiast Najwyższą Izbę Kontroli.

Art. 8. Upoważnia się Ministra Skarbu do zarachowania na dochód budżetu wpływów z likwidacji funduszów państwowych, o ile dotyczące ich przepisy ustawowe inaczej nie stanowią.

Art. 9. (1) Bezprocentowy kredyt, przysługujący Skarbowi Państwa w Banku Polskim na podstawie art. 53 lit. f) jego statutu w brzmieniu nadanem ustawą z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 171) — będzie stanowił w roku budżetowym 1935/36 fundusz obrotowy Skarbu Państwa.

(2) Minister Skarbu ma prawo zarachować kwoty, podjęte z tego funduszu, na dochód części 8 budżetu, zwroty zaś do tego funduszu — jako wydatek w tej samej części.

Art. 10. (1) Upoważnia się Ministra Skarbu do udzielania związkom samorządu terytorjalnego i gospodarczego z zapasów kasowych pożyczek na termin nie dłuższy niż 12 miesięcy.

(2) Łączna kwota tych pożyczek nie może w ciągu roku budżetowego 1935/36 przekroczyć 20% sumy udziałów w podatkach państwowych i dodatków do tych podatków, pobieranych przez kasy pań-

(Dalszy ciąg na str. 5-ej)

ZESTAWIENIE OGÓLNE WEDŁUG GRUP I CZĘŚCI BUDŻETU NA R. 1935/6.

A. Administracja — brutto, B. Przedsiębiorstwa i zakłady, C. Monopole i D. Fundusze — netto.

Część	NAZWA	WYDATKI			DOCHODY		
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem
		złotych					
	A. ADMINISTRACJA.						
1	Prezydent Rzeczypospolitej	2 766 660	—	2 766 660	162 000	—	162 000
2a	Sejm	4 788 300	45 000	4 833 300	224 000	—	224 000
2b	Senat	1 321 600	—	1 321 600	6 000	—	6 000
3	Kontrola Państwowa	4 729 700	80 000	4 809 700	145 000	—	145 000
4	Prezydjum Rady Ministrów	3 224 500	—	3 224 500	2 000	—	2 000
5	Ministerstwo Spraw Zagranicznych	40 000 000	—	40 000 000	11 055 000	—	11 055 000
6	„ „ Wojskowych	729 020 000	32 680 000	761 700 000	3 150 000	467 000	3 617 000
7	„ „ Wewnętrznych	194 604 000	2 264 000	196 868 000	19 678 000	—	19 678 000
8	„ Skarbu	104 929 000	5 333 000	110 262 000	995 676 000	133 435 000	1 129 111 000
9	„ Sprawiedliwości	91 187 600	452 400	91 640 000	59 475 900	—	59 475 900
10	„ Przemysłu i Handlu	42 388 700	19 093 300	61 482 000	22 916 000	—	22 916 000
11	„ Komunikacji	16 500 000	2 500 000	19 000 000	2 000 000	—	2 000 000
12	„ Rolnictwa i Reform Rolnych	32 830 000	170 000	33 000 000	2 222 600	—	2 222 600
13	„ Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego	310 365 000	1 150 000	311 515 000	3 429 000	—	3 429 000
14	„ Opieki Społecznej	56 739 000	920 000	57 659 000	6 291 000	—	6 291 000
15	„ Poczt i Telegrafów	1 216 400	—	1 216 400	3 200	—	3 200
16	Emerytury i zaopatrzenia	152 600 000	—	152 600 000	40 914 000	—	40 914 000
17	Renty inwalidzkie i pensje	103 150 000	—	103 150 000	—	—	—
18	Długi państwowe	202 000 000	—	202 000 000	—	—	—
	Razem A.	**2 094 360 460**	**64 687 700**	**2 159 048 160**	**1 167 349 700**	**133 902 000**	**1 301 251 700**
	B. PRZEDSIĘBIORSTWA I ZAKŁADY.	Dopłata ze Skarbu			Wpłata do Skarbu		
4	Prezydjum Rady Ministrów:						
	Polska Agencja Telegraficzna	—	—	—	39 000	—	39 000
6	Ministerstwo Spraw Wojskowych:						
	a) Państwowe Wytwórnie Uzbrojenia	—	1 200 000	1 200 000	—	—	—
	b) Państwowa Wytwórnia Prochu	—	1 000 000	1 000 000	—	—	—
	c) Państwowe Zakłady Inżynierji	—	1 500 000	1 500 000	—	—	—
	d) Państwowe Zakłady Lotnicze	—	2 600 000	2 600 000	—	—	—
	e) Państwowe Zakłady Umundurowania	—	—	—	—	—	—
7	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych:						
	a) Gazeta Administracji i Policji Państwowej	—	—	—	2 000	—	2 000
	b) Państwowe Zakłady Wodociągowe na Górnym Śląsku	—	650 000	650 000	—	—	—
	c) Państwowe Zakłady Przemysłowo-Zbożowe	—	—	—	—	—	—
8	Ministerstwo Skarbu:						
	a) Mennica Państwowa	—	—	—	200 000	—	200 000
	b) Państwowy Zakład Emerytalny	—	—	—	—	—	—
10	Ministerstwo Przemysłu i Handlu:						
	a) Przedsiębiorstwa państwowe o kapitale mieszanym i wydzierżawione	—	—	—	1 434 000	—	1 434 000
	b) Nadania górnicze i tereny naftowe	—	—	—	632 000	—	632 000
	c) „Polmin" Państwowa Fabryka Olejów Mineralnych	—	—	—	1 000 000	—	1 000 000
	d) Państwowa Kopalnia Węgla „Brzeszcze"	—	—	—	—	—	—
	e) Zjednoczone Fabryki Związków Azotowych w Mościcach i w Chorzowie	—	—	—	—	—	—
11	Ministerstwo Komunikacji:						
	Polskie Koleje Państwowe	—	—	—	24 000 000	—	24 000 000
12	Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych:						
	a) Lasy Państwowe	—	—	—	25 500 000	—	25 500 000
	b) Państwowe przetwórnie mięsne	—	—	—	100 000	—	100 000
13	Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:						
	Państwowe Wydawnictwo Książek Szkolnych	—	—	—	70 000	—	700 000
14	Ministerstwo Opieki Społecznej:						
	a) Zdrojowiska państwowe	—	—	—	—	—	—
	b) Przedsiębiorstwa Państwowego Zakładu Higjeny	—	—	—	99 000	—	99 000
	c) Szpitale państwowe	1 276 000	—	1 276 000	—	—	—
15	Ministerstwo Poczt i Telegrafów:						
	a) Polska Poczta, Telegraf i Telefon	—	—	—	19 100 000	—	19 100 000
	b) Państwowe Zakłady Tele- i Radjotechniczne	—	—	—	—	—	—
	Razem B.	**1 276 000**	**6 950 000**	**8 226 000**	**72 176 000**	—	**72 176 000**

Część	NAZWA	WYDATKI Zwyczajne	WYDATKI Nadzwyczajne	WYDATKI Razem	DOCHODY Zwyczajne	DOCHODY Nadzwyczajne	DOCHODY Razem
		złotych					
	C. MONOPOLE.	Dopłata ze Skarbu			Wpłata do Skarbu		
8	Ministerstwo Skarbu:						
	Monopol solny	—	—	—	46 650 000	—	46 650 000
	„ tytoniowy	—	—	—	330 000 000	—	330 000 000
	„ spirytusowy	—	—	—	219 750 000	—	219 750 000
	Loterja Państwowa	—	—	—	20 100 000	—	20 100 000
	Monopol zapałczany	—	—	—	13 600 000	—	13 600 000
	Razem C.	—	—	—	**630 100 000**	—	**630 100 000**
	D. FUNDUSZE.						
6	Ministerstwo Spraw Wojskowych:						
	Fundusz Kwaterunku Wojskowego	—	—	—	—	—	—
8	Ministerstwo Skarbu:						
	a) Państwowy Fundusz Budowlany	—	—	—	12 879 000	—	12 879 000
	b) Państwowy Fundusz Rozbudowy Miast	—	—	—	—	—	—
	c) Specjalny Rachunek Terenowy Rozbudowy Miast	—	—	—	—	—	—
	d) Fundusz Pomocy Instytucjom Kredytowym	—	—	—	—	—	—
	e) Państwowy Fundusz Eksportowy	—	—	—	—	—	—
11	Ministerstwo Komunikacji:						
	a) Państwowy Fundusz Drogowy	—	—	—	—	—	—
	b) Drogowy Fundusz Pożyczkowy	—	—	—	—	—	—
12	Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych:						
	Fundusz Obrotowy Reformy Rolnej	—	—	—	—	—	—
13	Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:						
	a) Taksa administracyjna	—	—	—	—	—	—
	b) Fundusz na rzecz szkół zawodowych	—	—	—	—	—	—
	c) Państwowe stypendja akademickie	1 104 000	—	1 104 000	—	—	—
	d) Fundusz opłat studenckich	—	—	—	—	—	—
14	Ministerstwo Opieki Społecznej:						
	Fundusz Pracy	—	—	—	—	—	—
	Razem D.	**1 104 000**	—	**1 104 000**	**12 879 000**	—	**12 879 000**
	Ogółem A+B+C+D.	**2 096 740 460**	**71 637 700**	**2 168 378 160**	**1 882 504 700**	**133 902 000**	**2 016 406 700**

ZESTAWIENIE.

Wydatki zwyczajne i nadzwyczajne	zł. 2.168.378.160
Dochody	„ 2.016.406.700
Wydatki niemające pokrycia w dochodach	zł. **151.971.460**

zgodnie z art. 2 (2) Ustawy Skarbowej będą pokryte z rezerw skarbowych względnie w drodze operacyj finansowych.

stwowe na rzecz wszystkich związków samorządowych.

Art. 11. (1) Kredyty, przewidziane w załączonym budżecie, są ważne do dnia 31 marca 1936 r.

(2) Po tym terminie kredyty na cele budowlane, na rezerwę zaopatrzenia (§ 12 rozdział 2 w działach 2 i 4 wydatków zwyczajnych części 6 budżetu) i na cele funduszów państwowych mogą być użyte w ciągu najpóźniej trzech miesięcy pod warunkami, ustalonemi przez Ministra Skarbu.

(3) Ograniczenie, zawarte w ust. 1, nie dotyczy kredytów na odpisy i rozchodów na rachunek zysku handlowego, przewidzianych lub ustalonych trybem art. 7 w planach finansowo-gospodarczych przedsiębiorstw, zakładów i monopolów państwowych oraz kwot, wyasygnowanych przed upływem roku budżetowego 1935/36 na wydatki zryczałtowane, wyszczególnione w budżecie. Kwoty te mogą być zużyte tak na pokrycie wydatków zryczałtowanych, jak i innych wydatków państwowych, lecz tylko w ciągu następnego roku budżetowego.

Art. 12. Na czas trwania niniejszej ustawy zawiesza się moc obowiązującą przepisu o upoważnieniu Prezesa Najwyższej Izby Kontroli do przenoszenia kredytów w obrębie całej części 3 budżetu (ustęp 3 art. 29 ustawy z dnia 3 czerwca 1921 r. o Kontroli Państwowej, — Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314).

Art. 13. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 14. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1935 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:
I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów:
L. Kozłowski
Minister Skarbu:
Wł. Zawadzki.

Wyjazd Prezesa Związku Izb do Francji

Dnia 27 marca b. r. p. Prezes Związku Izb Rzemieślniczych, poseł Antoni Snopczyński wyjechał do Francji na Zjazd kupców i rzemieślników, emigrantów polskich, który odbył się w Lens dn. 31 marca b. r. W podróży towarzyszy P. Prezesowi Naczelnik Wydziału szkolnictwa zawodowego p. Kazimierz Jaroszewski.

Celem podróży jest przedewszystkiem zapoznanie się z aktualnem położeniem rzemiosła polskiego we Francji oraz nawiązanie ścisłych stosunków ze Związkiem Izb Rzemieślniczych, o które organizacje rzemieślnicze we Francji zabiegały już od dłuższego czasu. Jednem z ważnych zagadnień, jakie będą omówione, są sprawy szkolnictwa oraz zorganizowanie komisyj egzaminacyjnych, złożonych z przedstawicieli miejscowego rzemiosła oraz polskich władz konsularnych. Idzie bowiem o to, aby rzemieślnicy polscy, którzy z tych czy innych względów wracają do kraju, mogli prowadzić swe warsztaty pracy zgodnie z przepisami prawa przemysłowego.

W drodze powrotnej przedstawiciele Związku Izb zatrzymają się na krótki pobyt w Brukseli, Bernie, Fryburgu, Wiedniu i Pradze czeskiej w celu zwiedzenia i zapoznania się z działalnością istniejących tam instytutów naukowo-rzemieślniczych. Pozostaje to w związku z uchwałą Rady Związku Izb Rzemieślniczych, która wypowiedziała się za powołaniem podobnego instytutu w Polsce.

Powrotu delegacji należy oczekiwać w połowie kwietnia.

O uznanie rzeźnictwa i wędliniarstwa za jeden zawód

Zainteresowane organizacje rzeźnicko-wędliniarskie przesłały Związkowi Izb następującą petycję:

„Ustawa z dnia 10 marca 1934 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7-go czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 40 poz. 350) mimo opinji zgłoszonej przez zainteresowane sfery rzemieślnicze, pozostawia nadal w art. 142 rzeźnictwo i wędliniarstwo jako dwa oddzielne zawody: „rzeźnictwo i wyrąb mięsa" oraz „wędliniarstwo".

Ponieważ:

1) w praktyce rzeźnictwo i wędliniarstwo są ze sobą nierozdzielnie związane, jako dwie części integralne jednego zawodu rzeźnicko-wędliniarskiego, wzajemnie się uzupełniające i istotnie są wykonywane łącznie w przedsiębiorstwach rzeźnicko-wędliniarskich,

2) łączne prowadzenie rzeźnictwa i wędliniarstwa uzasadniają wymogi życia gospodarczego, gdyż tylko w przedsiębiorstwach rzeźnicko-wędliniarskich możliwe jest pełne i racjonalne wykorzystanie produktów uboju, oraz tańsza kalkulacja cen artykułów spożywczych pierwszej potrzeby, jakiemi są mięso, tłuszcze i wędliny,

3) tylko w łącznie prowadzonych przedsiębiorstwach rzeźnicko-wędliniarskich terminatorzy-uczniowie oraz czeladnicy mają możność wyuczyć się i wydoskonalić wszechstronnie w sztuce uboju, obróbce i przeróbce mięsa na wędliny i inne przetwory mięsne,

przeto przedstawiciele rzemiosła rzeźnicko-wędliniarskiego poszczególnych województw, powołując się na wydane w maju 1933 r. Uwagi Polskiego Związku Cechów Rzeźnicko-wędliniarskich na województwa Poznańskie i Pomorskie do projektu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o zmianach w prawie przemysłowem z dnia 7 czerwca 1927 r. i zgłoszoną w tych uwagach poprawkę do poz. 49 art. 142 — o zastąpienie słów: „rzeźnictwo, wędliniarstwo, masarstwo" słowami: „rzeźnictwo - wędliniarstwo" — ponownie wnoszą do Związku Izb Rzemieślniczych R. P. prośbę o poczynienie u władz miarodajnych kroków, celem uznania rzeźnictwa i wędliniarstwa jako jeden zawód „rzeźnicko-wędliniarski".

Powyższą petycję podpisały Związki Cechów rzeźnicko-wędliniarskich w Poznaniu, Łodzi, na Śląsku, województwa Kieleckiego, Krakowskiego, oraz cechy rzeźnicko-wędliniarskie w Warszawie, Wilnie i we Lwowie.

W sprawie umów o naukę

Ministerstwo Przemysłu i Handlu przesłało Związkowi Izb Rzemieślniczych R. P. odpis zarządzenia z dnia 14 marca 1935 r., które otrzymały wszystkie urzędy wojewódzkie i Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę, następującej treści:

„Według art. 116 ust. 1 prawa przemysłowego, „warunki, tyczące się nauki, winny być w ciągu 4 tygodni po rozpoczęciu nauki ustalone umową pisemną". Brak zatem ustalenia odnośnych warunków w terminie i na piśmie stanowi niewątpliwie przekroczenie powyższego przepisu, za które należy pociągnąć przemysłowców (pryncypałów) do odpowiedzialności karnej z art. 126 prawa przemysłowego.

Rozumie się, że ukarać przemysłowca w drodze karno-administracyjnej za przekroczenie art. 115 ust. 1 prawa przemysłowego można i należy jedynie w wypadku, gdy władza stwierdzi bezspornie, że zamiarem umawiających się stron było zawarcie umowy o naukę w przemyśle, czyli w wypadku, gdy zawarto taką umowę ustnie a zaniedbano ustalenia (w terminie) jej warunków na piśmie.

Ze względu na całokształt stosunków uczniowskich Ministerstwo Przemysłu i Handlu kładzie wielki nacisk na to, aby władze przemysłowe nie dopuszczały do zaniedbywania przez przemysłowców zawierania z uczniami przemysłowymi umów pisemnych.

Równocześnie jednak informuje się Urząd, że zaniedbanie przez przemysłowca spisania umowy o naukę **nie powinno** w żadnym razie **szkodzić uczniowi.** To też, jeżeli stosunek nauki w danem przedsiębiorstwie rzemieślniczem zostanie dodatkowo (np. w postępowaniu karno - administracyjnem) ustalony i ex post zalegalizowany—podlega zaliczeniu do „terminu", po upływie którego terminator może poddać się egzaminowi na czeladnika (art. 152 prawa przemysłowego), również czas nauki przebyty w warsztacie bez umowy pisemnej".

Wybory Prezydjum Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie

W poniedziałek dnia 25 marca b. r. odbyło się I Plenarne Zebranie Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie w nowym składzie radców, obranych na kadencję 1935—1939, celem dokonania wyboru prezesa i wiceprezesów Izby.

Zebranie poprzedziło zgromadzenie radców Izby, którzy otrzymali mandaty z wyborów ogólnych, z wyborów w zrzeszeniach lub z nominacji Ministra Przemysłu i Handlu, pod przewodnictwem Komisarza Wyborczego p. inż. Groberskiego celem powzięcia decyzji w sprawie dokonania kooptacji radców. W wyniku obrad zgromadzenia postanowiono kooptować 4-ch radców, a mianowicie pp.: Rafała Szereszowskiego, Eugenjusza Wencla, Andrzeja Wierzbickiego i Tadeusza Zamoyskiego.

I-e Zebranie Plenarne Izby otworzył wojewoda Wł. Jaroszewicz, krótkiem przemówieniem, poczem oddał przewodnictwo w ręce najstarszego wiekiem radcy, senatora Everta, który zarządził wybory prezydjum Izby. W wyniku głosowania prezesem Izby został obrany powtórnie b. minister p. Czesław Klarner, zaś wiceprezesami pp.: Wacław Fajans (powtórnie), Bogusław Herse (powtórnie), poseł Paweł Minkowski, Stefan Przanowski (powtórnie) i poseł Wacław Wiślicki (powtórnie).

Prezes Klarner zabierając głos, złożył podziękowanie p. woj. Jaroszewiczowi za przybycie na posiedzenie, Komisarzowi Wyborczemu p. Groberskiemu za trudy przy przeprowadzaniu wyborów, oraz wszystkim radcom za zaufanie, jakiem obdarzają nowoobrane Prezydjum. Następnie Prezes Klarner wygłosił dłuższe przemówienie, w którem wymienił prace Izby w ubiegłej kadencji oraz wskazał najważniejsze zadania, leżące przed Izbą Warszawską w nowym składzie radców.

Plenarne Zebranie dokonało również wyboru Komisji Rewizyjnej Izby na okres roczny, powołując ją w składzie radców: Hirszla, Hoffmana, Pannenko, Sturma i Szereszowskiego.

O likwidację zaległości na rzecz Instytucyj Ubezpieczeń Społecznych

(Stanowisko Związku Izb Przemysłowo-Handlowych).

W związku z uchwaleniem ustawy w sprawie zmiany ustawy z dn. 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych Związek Izb Przemysłowo-Handlowych R. P., zgodnie ze stanowiskiem, zajętem uprzednio w licznych swych wystąpieniach w sprawie likwidacji zaległości na rzecz instytucyj ubezpieczeń społecznych, stwierdził na posiedzeniu międzyizbowem:

1) że pomimo istnienia ramowej ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o ułatwieniu spłaty zaległych składek i opłat na rzecz instytucyj ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 237) nie została ona faktycznie wprowadzona w życie z braku odnośnego rozporządzenia wykonawczego,

2) że w tym stanie rzeczy niezbędne jest niezwłoczne wydanie rozporządzeń wykonawczych, któreby umożliwiły zastosowanie ulg, przewidzianych w nowej ustawie dla możliwie największej ilości warsztatów gospodarczych,

3) że wspomniane ulgi winny posiadać charakter generalny, natomiast rozporządzenie wykonawcze przewidzieć winno możność przyznawania dalszych ulg, aż do całkowitego umarzania zaległości w wypadkach wyjątkowych, naskutek starań indywidualnych,

4) że z uwagi na doniosłość odnośnych zarządzeń dla przedsiębiorstw przemysłowo-handlowych, niezbędne jest zapewnienie należytego wpływu na ich treść — samorządowi gospodarczemu za pośrednictwem Ministerstwa Przemysłu i Handlu; samorząd gospodarczy winien być powołany w tym celu do zaopinjowania przepisów rozporządzenia wykonawczego.

Przewóz eksponatów na Targi Poznańskie

Dyrekcja Ogólno-Polskich Targów Rzemiosła zawarła umowę z firmą spedycyjną Edmunda Chrząstkowskiego w Poznaniu, na zasadzie której stawki za zwózkę eksponatów z dworca na stoiska w hali Nr. 9 ustalono, jak następuje:

do	10 kg.	— 90 gr.	
„	50 kg.	— 80 gr.	
„	500 kg.	— 65 gr.	za 50 kg.
„	1000 kg.	— 60 gr.	za 50 kg.
„	3000 kg.	— 45 gr.	za 50 kg.
„	5000 kg.	— 35 gr.	za 50 kg.
ponad	5000 kg.	— 30 gr.	za 50 kg.

od mebli liczy się za m^2 zajętego miejsca w wozie meblowym lub platformie — 2.50 zł.,
pianino bez względu na ilość — od sztuki 7.— zł.,
fortepian bez względu na ilość — od sztuki 9.— zł.

Do eksponatów o wadze 1 sztuki od 400 do 600 kg dolicza się za zwiększoną robociznę dodatkowo 10%, ponad 600 kg. 1 sztuki dolicza się za zwiększoną robociznę dodatkowo 20%.

Do eksponatów przestrzennych lekkich dolicza się dodatkowo 15%.

Za odbiór opakowań i próżnych skrzyń ze stoiska, za przechowanie i za dostawę po zamknięciu Targów na odnośne stoiska od 3 — 1.50 zł.

Firma bierze na siebie wszelką odpowiedzialność za skrupulatne i dokładne wykonanie ekspedycji eksponatów, przyczem zobowiązuje się każdą przesyłkę przy odbiorze na kolei zbadać co do stanu zewnętrznego, opakowania, ilości sztuk i wrazie jakiegokolwiek podejrzenia natychmiast w obecności władz kolejowych sporządzić protokół kolejowy.

Za wszelkie szkody powstać mogące z winy firmy odpowiada ona w zupełności w pełnej wartości odnośnego eksponatu.

Odpowiedzialność firmy co do danej przesyłki — kończy się z chwilą jej odbioru za pokwitowaniem przez przedstawiciela Ogólno-Polskich Targów Rzemiosła w osobie p. Alojzego Niemca i rozpoczyna się ponownie z chwilą wzięcia eksponatów do reekspedycji.

Targi Kalwaryjskie

Dnia 26 b. m. odbyło się w Kalwarji Zebrzydowskiej walne zgromadzenie członków Towarzystwa Targów Kalwaryjskich, na którem uchwalono urządzić również i w roku bieżącym w terminie od 15.VII. do 16.VIII. Targi Kalwaryjskie. Przy ustalaniu programu pracy na rok bieżący wywiązała się ożywiona i długotrwała dyskusja, w której zabierali głos Prezes Targów, p. Ludwik Osiecki, inż. Tor — Dyrektor Miejskiego Muzeum Przemysłowego w Krakowie, Ludwik Misky — Naczelnik Wydziału Szkolnictwa Zawodowego Kuratorjum O. S. K., Prezes Izby Rzemieślniczej w Krakowie dr. Jahoda-Żółtowski oraz Dyrektor Państwowej Szkoły Stolarskiej w Kalwarji Z. Wszyscy mówcy jednomyślnie stwierdzili pewne niedomagania tak strony dekoracyjnej, jak i strony technicznej eksponatów meblarskich, wystawianych na Targach i w konsekwencji apelowali do wystawców, aby przez ścisłą współpracę z architektami wnętrz usunęli te niedomagania natury estetyczno-dekoracyjnej, które nie były dotychczas należycie przez nich doceniane. Szczególne zainteresowanie wywołało przemówienie Prezesa Izby Rzemieślniczej w Krakowie, który w gorących słowach, krytykując ultranowoczesne prądy w naszej architekturze mebli, tak obce naszemu duchowi — zwrócił się z usilną prośbą pod adresem rzemiosła stolarskiego w Kalwarji, aby powróciło do produkcji dawnego mebla polskiego, pełnego piękna, prostoty i praktyczności. Wkońcu poseł Hyla, omawiając stronę techniczną i materjalną mającej się podjąć budowy stałej hali wystawowej w Kalwarji jeszcze w roku bieżącym ze środków finansowych Funduszu Pracy i miejscowych czynników, zakończył je gorącym apelem, aby stolarze kalwaryjscy nie zapominali o potrzebach wsi, która również łaknie mebla prostego, taniego, a solidnego z polskiego surowca i aby na tegorocznych Targach Kalwaryjskich, obok innych, przedstawili skromne wnętrze chat włościańskich, zwłaszcza wobec tych tysięcy pątników, którzy rokrocznie, bawiąc na odpuście w Kalwarji, zwiedzają Targi Kalwaryjskie.

Ogólno-Polski Zjazd Rzemiosła Chrześcijańskiego podczas „Tygodnia Rzemiosła" w Poznaniu

Zarząd Główny Narodowo - Chrześcijańskiego Zjednoczenia Rzemiosła w Poznaniu w porozumieniu ze Związkiem Rzemieślników Chrześcijan w Warszawie postanowił zwołać w czasie Targów i „Tygodnia Poznania" na dzień 28 i 29 kwietnia b. r.

Ogólno-Polski Zjazd Rzemiosła połączony z obchodem 5-lecia istnienia

Narodowo-Chrześcijańskiego Zjednoczenia Rzemiosła w Poznaniu.

Prosimy o zgłaszanie delegatów i przesłanie spisów wraz z ich adresami do sekretarjatu Nar. Chrześcijańskiego Zjedn. Rzem. w Poznaniu, ul. Fr. Ratajczaka 21 pokój 18-ty „Dom Rzemieślniczy". W najbliższych dniach otrzymają wszystkie Oddziały N. Ch. Z. R., Cechy i organizacje rzemieślnicze szczegółowy program Zjazdu.

Uczestnicy Zjazdu korzystać będą z wszelkich zniżek na przejazd koleją, w hotelach, restauracjach i t. p., jakie stosowane będą podczas „Tygodnia Poznania".

Prasę codzienną prosimy o przedruk niniejszego komunikatu.

II-gi kurs kucia koni w Krakowie

Izba Rzemieślnicza w Krakowie wraz z Krakowską Izbą Rolniczą urządza II-gi cywilny kurs kucia koni, który rozpocznie się dnia 10. IV. 1935 r. o godzinie 9-ej w wojskowym ambulansie weterynaryjnym w Krakowie (Podgórze ul. Na Zjeździe Nr. 8) i trwać będzie do dnia 10 lipca 1935 r.

Na kurs ten mogą być przyjęte osoby które:

a) ukończyły 21 rok życia,

b) umieją czytać i pisać,

c) złożyły wymagany ustawą o prawie przemysłowem egzamin na czeladnika kowalskiego.

Podania ostemplowane o przyjęcie na kurs, kandydaci winni wnosić przez właściwe Starostwo powiatowe do Izby Rzemieślniczej w Krakowie (ul. św. Anny 9) w terminie do 25 marca b. r. z dołączeniem:

1) świadectwa urodzenia, 2) świadectwa złożenia egzaminu na czeladnika, 3) świadectwa zdrowia oraz 4) własnoręcznie napisanego życiorysu.

Korzystający z nauki na kursie kucia koni nie ponoszą żadnych kosztów.

Uczestnikom kursu zapewnia się bezpłatne koszarowe mieszkanie oraz wyżywienie wojskowe z opłatą 75 gr. dziennie. Ponadto w miarę możności przyznawane będą uczestnikom kursu ulgi, zależnie od nich warunków materjalnych i uzdolnienia.

Ilość przyjętych kandydatów na kurs ogranicza się do 20-tu osób.

Przyjęci na kurs kandydaci winni zgłosić się w terminie rozpoczęcia się kursu u kierownika kursu z własnym fartuchem skórzanym, oraz niezbędnemi narzędziami do podkuwania koni (młotek, widłak, nóż angielski, tarnik, rozkuwacz i obcęgi do kucia).

Po ukończeniu kursu kandydaci składają końcowy egzamin z kucia koni przed Komisją Egzaminacyjną wyznaczoną przez Wojewodę Krakowskiego i w razie pomyślnego wyniku otrzymują świadectwo upoważniające do wykonywania zawodu kucia koni na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Rzemieślnicze wiadomości zagraniczne

Bursy Rzemieślnicze w Italji

Komisja Oświaty Zawodowej przy Federacji Faszystowskiej rzemieślniczej obradowała nad przyznaniem bursom i patronatom rzemieślniczym na rok bieżący subwencji wynoszącej 222.825 lirów.

PODATKI I USTAWODAWSTWO PODATKOWE

Budżet na rok 1935-6

Na innem miejscu podaliśmy ustawę skarbową z dnia 24 marca 1935 r. wraz z zestawieniem ogólnem według grup i części budżetu na rok 1935/36.

Na tem miejscu wyliczamy dochody zwyczajne i nadzwyczajne według najważniejszych ich źródeł:

Nr. kolejny	Źródło dochodu	Suma dochodu w złotych	Stosunek % do ogólnego dochodu Skarbu Państ.
	Dochody administracji państwowej		
1	Ministerstwo Skarbu (dochody zwyczajne i nadzwyczajne)	1.129.111.000	56%
2	Inne Ministerstwa	172.140.700	8,6%
	Razem	1.301.251.700	64,6%
3	**Przedsiębiorstwa i zakłady** (wpłata do Skarbu)	72.176.000	3,6%
4	**Monopole:** (wpłata do Skarbu)		
4a	Monopol solny	46.650.000	2,3%
4b	„ tytoniowy	330.000.000	16,4%
4c	„ spirytusowy	219.750.000	10,9%
4d	Loterja Państwowa	20.100.000	1%
4e	Monopol zapałczany	13.600.000	0,6%
	Razem monopole	630.100.000	31,2%
5	**Państwowy Fundusz Budowlany**	12.879.000	0,6%
	Ogółem	2.016.406.700	100%

DOCHODY MINISTERSTWA SKARBU (część 8 budżetu).

Jak to już podaliśmy wyżej, dochody administracyjne Ministerstwa Skarbu (**zwyczajne** = zł. 995.676.000 i **nadzwyczajne** = zł. 133.435.000) wynoszą ogólną sumę = zł 1.129.111.000, t. j. 56% całego budżetu.

W szczególności na powyższą sumę składają się:

1) daniny publiczne
   a) dochody zwyczajne zł. 917.456.000
   b) z dochodów nadzwyczajnych (133.435.000 — 5.000.000) zł. 128.435.000

Razem 1.045.891.000 = 52%

2) inne dochody 83.220.000 = 4%

Ogółem 1.129.111.000 = 56%

Do danin publicznych zalicza się wpływy: z podatków bezpośrednich, pośrednich, ceł, opłat stemplowych oraz podatku spadkowego i od darowizn.

Inne dochody — są to specjalne wpływy, jak ogólny Zarząd Skarbowy zł. 51.764.000, odsetki od ruchomego majątku państwowego zł. **9.880.000,** udział Skarbu Państwa w zysku Banku Gospodarstwa Krajowego zł. **2.000.000,** udział Skarbu Państwa w dochodach Skarbu Śląskiego zł. **8.000.000.** Nadto do tej pozycji zaliczono dochody z należytości egzekucyjnych złotych **19.300.000,** z czynności ewidencji katastru zł. **1.020.000,** za wymiar i pobór dodatków komunalnych do podatków państwowych złotych **2.350.000,** za wymiar i pobór podatku od lokali i placów budowlanych zł. **1.500.000** i t. d.

Z powyższego widzimy, że **daniny publiczne stanowią gros wpływów budżetowych.**

* *

Podatki bezpośrednie już od kilku lat zwracają uwagę społeczeństwa mniej finansowo zasobnego.

Te bowiem ciężary, które w wielu wypadkach, szczególniej dla drobnych płatników, stwarzają nieraz sytuację wprost bez wyjścia, wywołując zarazem narzekania na administrację skarbową i jej aparat egzekucyjny — muszą ulec rewizji.

Słuszne więc zdawałoby się, **aby nie rozkładając prac nad nowelizacją poszczególnych ustaw podatkowych na całe lata, przystąpić bezzwłocznie do planowej reformy,** zmierzającej do równomierniejszego rozkładu ciężarów podatkowych Taka reforma może w swych skutkach nietylko nie zmniejszyć dochodów Skarbu Państwa, lecz nawet je nieco zwiększyć, a równocześnie odciążyć sfery gospodarcze najbardziej dziś zasługujące na ulgi.

Jeżeli się zważy, iż dochody niektórych drobnych płatników są często zbyt wysoko szacowane i że w niektórych województwach **(poznańskie, pomorskie i śląskie)** od tych małych płatników poza kryzysowym dodatkiem do podatku dochodowego, pobiera się jeszcze dodatki na rzecz związków komunalnych **(przy dochodzie ponad 1500 do 24.000 zł.) w wysokości 4% dochodu,** to w tych wypadkach płatnik nie jest w stanie wywiązać się z ciężarów podatkowych.

Jeżeli porównamy np. wydatki administracyjne resortu Ministerstwa Skarbu z wydatkami Monopolów Państwowych, to widzimy niewspółmierność dochodów netto, wpłacanych do Skarbu Państwa. Mają one bowiem wynieść w roku budżetowym 1935/36 zaledwie **zł. 630.100.000** przy wydatkach zwyczajnych w kwocie zł. 431.985.200 wtedy, gdy same tylko podatki bezpośrednie **(nie licząc znacznych dodatków na Związki komunalne i in-**

ne) mają przynieść Skarbowi Państwa w tym samym okresie sumę **zł. 653.860.000.**

Kwestja więc przeprowadzenia w ciągu 1935 roku reformy ustawodawstwa podatkowego — reformy prostej, jasnej i nieskomplikowanej, która zarazem ujednostajni wymiar najważniejszych podatków, ustali terminy płatności, uprości rachunkowość, przyzna ulgi dla wszystkich a w tem i dla drobnych płatników prowadzących nawet uproszczoną rachunkowość, zniesie wszystkie 10% i 15% dodatki zwyczajne i nadzwyczajne, tudzież dodatki kryzysowe, a nadto zniesie specjalne dodatkowe obciążenia w niektórych województwach—przyniesie dużą ulgę tak płatnikom, jak i władzom skarbowym i wreszcie unormuje to tak skomplikowane zagadnienie, jakiem jest dziś zagadnienie wymiaru i poboru podatków bezpośrednich.

Że czynniki miarodajne do tej reformy dążą, — jest rzeczą widoczną już dzisiaj (reforma podatków gruntowych, uregulowanie odsetek zwłoki, unormowanie spłaty zaległości, ulgi dla drobnych płatników — rolników czy rzemieślników i t. p.). Obecnie, zapowiedź o umorzeniu drobniejszych zaległości podatkowych — bez wnoszenia podań, t. j. z urzędu — prowadzi wyraźnie do dalszych uproszczeń i udogodnień, o których mowa wyżej.

W tej nader dla Państwa i podatników sprawie — bardzo wybitną rolę powinien odegrać samorząd gospodarczy.

To też, zwracając specjalną uwagę naszych czytelników na budżet Skarbu Państwa na rok 1935/36 i na zagadnienie podatków bezpośrednich i zapoznając ich z głównemi tegoż budżetu pozycjami, wypełniamy, jako Samorząd Rzemieślniczy, tylko nasz obowiązek.

Na Fundusz Obrony Morskiej (F. O. M.) konto Nr. 30.680 w PKO wpłacono do 1 stycznia 1935 r. 1.736.555.26.

Obowiązkiem każdego Obywatela jest uzupełnienie tej sumy datkiem choćby najdrobniejszym.

Rzemieślniku! pamiętaj, że flota wojenna, stojąca na straży wybrzeża, jest gwarantką naszej niepodległości politycznej i gospodarczej.

DANINY PUBLICZNE

(dział 6 budżetu Ministerstwa Skarbu)

Podatki bezpośrednie (dochody zwyczajne i nadzwyczajne zł. 558.000.000 + 95.860.000) = **32,55% dochodów Skarbu Państwa**	zł. =	653.869.000
Podatki pośrednie *) (dochody zwyczajne i nadzwyczajne zł. 157.256.000 + 26.000.000) = **9,14% dochodów Skarbu Państwa**	zł. =	183.256.000
Cło . . . . = **5,60% dochodów Skarbu Państwa**	zł.	112.200.000
Opłaty stemplowe (dochody zwyczajne i nadzwyczajne zł. 86.900.000 + z 10% dodatku—6.375.000) = **4,55% dochodów Skarbu Państwa**	zł.	93.275.000
Podatek spadkowy i od darowizn (dochody zwyczajne i nadzwyczajne zł. 3.100.000 + 200.000) = **0,16% dochodów Skarbu Państwa**	zł.	3.300.000
Razem = **52% dochodów Skarbu Państwa** =	**zł.**	**1.045.891.000**

PODATKI BEZPOŚREDNIE

(dział 6, rozdział 1 budżetu Ministerstwa Skarbu)

Dochody zwyczajne

§ 1.	Podatki gruntowe	zł.	60.000.000
§ 1a.	10% dodatek do podatku gruntowego . .	,,	3.000.000
§ 2.	Podatek od nieruchomości miejskich i niektórych wiejskich	,,	75.000.000
§ 3.	Podatek przemysłowy	,,	185.000.000
§ 3a.	10% dodatek do podatku przemysłowego .	,,	4.000.000
§ 4.	Podatek dochodowy	,,	186.500.000
§ 5.	Nadzwyczajny podatek od niektórych zajęć zawodowych	,,	1.500.000
§ 6.	Podatek wojskowy	,,	200.000
§ 7.	Podatek od kapitałów i rent	,,	5.500.000
§ 8.	Podatek od energji elekrycznej	,,	7.500.000
§ 9.	Podatek od uboju	,,	9.000.000
§ 10.	Odsetki zwłoki, kary i grzywny	,,	20.000.000
§ 11.	Podatki zniesione	,,	800.000
	Razem	zł.	558.000.000

*) Podatek od wina, od piwa, od cukru, od drożdży, od olejów mineralnych, od zapalniczek (1000 zł.), od kwasu octowego, od kwasu węglowego, od cukru skrobionego, akcyzowe opłaty patentowe, odsetki za odroczenie i kary za zwłokę, podatki zniesione, oraz dodatki do cukru i 10% dodatek.

PODATKI BEZPOŚREDNIE

(Dział 6 budżetu Ministerstwa Skarbu)

Dochody nadzwyczajne

§ 1.	Podatek majątkowy	zł.	2.000.000
§ 1a.	Nadzwyczajna danina majątkowa . . .	,,	24.000.000
§ 5.	15% nadzwyczajny dodatek do podatków bezpośrednich (69.860.0000 — 200.000 = podatek spadkowy i od darowizn)	,,	69.660.000
§ 6.	Danina lasowa	,,	200.000
	Razem	zł.	95.860.000

Ogółem podatki bezpośrednie, jak podano wyżej, wynoszą = zł. 653.860.000

t. j. 32,55% dochodów Skarbu Państwa.

Tabela porównawcza

obciążenia drobnych przedsiębiorstw zryczałtowanych podatkiem przemysłowym od obrotu wraz z dodatkami na rzecz związków komunalnych w roku 1935 w stosunku do roku 1934.

Grupa	Ile wyniósłby podatek w r. 1935 z 15% dodatkiem	**Ile faktycznie wyniesie w roku 1935**	Ile wyniesie podatek za r. 1934, o ile nie został on zapłacony przed dniem 1/IV 1935	Ile wynosił podatek za rok 1934	
1	2	3	4	5	
1	zł. 35	zł. **31,25**	zł. 35	zł. 33.75	Dla przedsiębiorstw, wymienionych w § 1 ustęp 3 rozporządzenia Ministra Skarbu zryczałtowany podatek **w roku 1935** wyniósłby z 15% dodatkiem **zł. 22.40** wynosi **zł. 20 w roku 1935. Za r. 1934 o ile podatek nie został zapłacony do dnia 31 marca 1935 r. zł. 22.40** zamiast **zł. 21.60**
2	63	**56,25**	63	60.75	
3	105	**93,75**	105	101.25	
4	147	**131,25**	147	141.75	
5	189	**168,75**	189	182.25	
6	231	**206,25**	231	222.75	
7	273	**243,75**	273	263.15	
8	315	**281,25**	315	303.75	
9	357	**318,75**	357	344.25	
10	379	**336,25**	379	384.75	
11	455	**406,25**	455	438.75	
12	525	**468,75**	525	506.25	
13	595	**531,25**	595	573.75	

Powyższa tablica dokładnie ilustruje, **jakie ulgi** otrzymało rzemiosło w zryczałtowanym podatku przemysłowym od obrotu **na rok 1935** w stosunku do roku 1934. Nadto, o jaką sumę zapłaci rzemieślnik więcej podatku za r. 1934, o ile nie uiścił tego podatku **przed dn. 1 kwietnia 1935 r.**

Ustawa o pobieraniu odsetek od zaległości podatkowych

z dnia 18 marca 1935 r.

Art. 1. (1) Przepisom niniejszej ustawy podlegają:

a) państwowe podatki bezpośrednie oraz podatki: od lokali, od placów budowlanych, od uboju, od energji elektrycznej, majątkowy, spadkowy i od darowizn, nadzwyczajna danina majątkowa i danina lasowa, zamieniona na ekwiwalent pieniężny;

b) państwowe podatki pośrednie;

c) wymierzone opłaty stemplowe (należytości stemplowe i bezpośrednie);

d) dodatki do wymienionych pod lit. a), b) i c) danin, pobierane na rzecz Skarbu;

e) dodatki do wymienionych pod lit. a), b) i c) danin, pobierane na rzecz innych związków prawa publicznego;

f) samoistne daniny komunalne;

g) wszelkiego rodzaju przedpłaty lub zaliczki na poczet wymienionych wyżej danin.

(2) **Należności. wymienione w ust. (1) będą nazywane w dalszym ciągu ustawy niniejszej „daninami publicznemi“.**

3) Ustawa niniejsza nie dotyczy podwyżek stemplowych ani też zakredytowanych w oznaczonym terminie uiszczonych podatków pośrednich.

Art. 2. Nieuiszczone w terminie płatności daniny publiczne uważa się za zaległości.

Art. 3. Od zaległości w daninach publicznych pobiera się odsetki w wysokości 0,75% miesięcznie, począwszy od dnia następnego po upływie terminu płatności.

Art. 4. (1) od zaległości w daninach publicznych, nieprzekraczających w każdej daninie łącznie z dodatkami kwoty 10 zł. nie pobiera się żadnych odsetek.

(2) Jeżeli od płatnika, uiszczającego zaległości w daninach publicznych, pobrano odsetki lub odsetki ulgowe w kwocie niższej od należnej w myśl przepisów ustawy niniejszej, niedobrane odsetki lub odsetki ulgowe mogą być dodatkowo pobrane tylko w tym przypadku, gdy kwota niedobranych odsetek lub odsetek ulgowych przekracza 2 zł.

Art. 5. (1) Od zaległości w daninach publicznych, których spłata została odroczona lub rozłożona na raty, pobiera się odsetki ulgowe w wysokości 0,4% miesięcznie.

(2). **Prawo do ulgowych odsetek uzyskuje płatnik z mocy samego prawa z chwilą powzięcia przez właściwą władzę postanowienia o odroczeniu lub rozłożeniu na raty zaległości, przyczem prawo to służy mu za cały okres licząc od dnia powstania zaległości. Płatnik traci uzyskane prawo do odsetek ulgowych, jeżeli nie dotrzymał terminu, do którego spłata została odroczona; gdy zaległość została rozłożona na raty, płatnik w razie nieuiszczenia raty w terminie — traci prawo do odsetek ulgowych, przypadających od tej raty i od rat pozostałych.**

Ar. 6. **Przy obliczaniu odsetek i odsetek ulgowych miesiąc zaczęty liczy się za cały.**

Art. 7. Przepisy o poborze odsetek i odsetek ulgowych przy częściowych wpłatach na poczet zaległości określą rozporządzenia Ministra Skarbu.

Art. 8. Obowiązek uiszczania odsetek lub odsetek ulgowych ciąży na tym, kto w myśl istniejących przepisów obowiązany jest do uiszczenia zaległości.

Art. 9. (1) W zakresie; umarzania odsetek i odsetek ulgowych, skutków, jakie na odsetki i odsetki ulgowe wywiera umorzenie daniny publicznej, stanowiącej należność główną, zwrotu i oprocentowania nadpłat w odsetkach i odsetkach ulgowych, obowiązują — o ile chodzi o daniny publiczne, wymienione w art. 1 i 2 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z r. 1934, Nr. 39, poz. 346), o opłaty stemplowe oraz o podatki spadkowy i od darowizn — przepisy art. 130 i 131 ordynacji podatkowej.

(2) W zakresie pozostałych danin publicznych należy stosować przepisy następujące:

a) umorzenie zaległości w całości lub w części pociąga za sobą umorzenie w odpowiednim stosunku odsetek lub odsetek ulgowych;

b) w gospodarczo uzasadnionych lub na szczególne uwzględnienie zasługujących przypadkach Minister Skarbu w odniesieniu do danin publicznych z wyjątkiem samoistnych danin komunalnych, może obniżyć przypadające odsetki i odsetki ulgowe oraz umorzyć narosłe i nieuiszczone odsetki i odsetki ulgowe, w całości lub w części, Minister Skarbu może uprawnienie to przelać na władze podległe;

c) uprawnienie do umarzania odsetek i odsetek ulgowych, przewidziane pod lit. b) służy w odniesieniu do samoistnych danin komunalnych zarządom właściwych związków samorządowych;

d) sumy nadmiernie lub niezależnie wpłacone w odsetkach i odsetkach ulgowych podlegają zaliczeniu z urzędu na poczet innych płatnych należności płatnika, a w ich braku — zwrotowi w gotówce na prośbę płatnika.

Art. 10. Odsetki i odsetki ulgowe, przypadające od zaległości w państwowych daninach publicznych, pobiera się na rzecz Skarbu, od zaległości zaś w daninach publicznych, przypadających na rzecz innych związków prawa publicznego na rzecz tych związków.

Art. 11. Minister Skarbu może drogą rozporządzeń ogólnie obniżać lub umarzać odsetki i odsetki ulgowe przypadające od zaległości we wszystkich lub w poszczególnych kategorjach danin publicznych, wymienionych w art. 1.

Art. 12. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 13. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w sprawach niniejszą ustawą uregulowanych, o ile ustawa niniejsza nie stanowi inaczej.

(2) Ilekroć w poszczególnych przepisach prawnych, które zyskały moc obowiązującą przed dniem wejścia w życie ustawy niniejszej, jest mowa o karach za zwłokę i odsetkach za odroczenie, należy przez nie rozumieć odsetki i odsetki ulgowe.

(3) W kodeksie postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 112, poz. 934) w art. 784 w § 1 w pkt. 3, w art. 796 w § 1 w pkt. 2 i 7 oraz w art. 800 w § 1 w pkt. 3 i 6 na końcu średniki zastępuje się przecinkami i dodaje się wyrazy: „wraz z wszystkiemi dodatkami, odsetkami i kosztami egzekucji"; w art. 796 w § 2 i w art. 800 w § 2 skreśla się wyrazy: „kary za zwłokę w uiszczeniu podatków i innych danin publicznych".

(4) W art. 203 prawa upadłościowego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 93, poz. 834) w § 1 w pkt. 4 wyrazy: „karami za zwłokę" zastępuje się wyrazami: „wszelkiemi odsetkami", a w § 1 w pkt. 9 skreśla się wyrazy „kary za zwłokę w uiszczeniu podatków i innych danin publicznych".

(5) W art. 4 w ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o poborze 10% dodatku do państwowego podatku gruntowego i przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 612), którego moc obowiązująca została przedłużona rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 września 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 788) skreśla się wyrazy: „przyczem od dodatku tego nie będą pobierane kary za zwłokę ani odsetki za odroczenie", zaś po wyrazie „główną" przecinek zastępuje się kropką.

Prezydent Rzeczypospolitej:
I. Mościcki.
Prezes Rady Ministrów:
L. Kozłowski.
Minister Skarbu:
Wł. Zawadzki.

(Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 22, poz. 129).

Ustawa

z dn. 26 marca 1935 r. o zmianie ustawy z dn. 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego.

Art. 1. W ustawie z dnia 22-go października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 760) wprowadza się zmiany następujące:

1. W art. 1 dodaje się po ustępie (2) ustęp nowy treści następującej:

„Gdyby na podstawie ulg, przyznanych w art. 27 i 29 ustawy o państwowym podatku dochodowym, wypadło zmniejszyć stopę podatku poniżej pierwszego stopnia, następuje zupełne zwolnienie od dodatku";

2. Art. 2 ust. (1) otrzymuje brzmienie następujące:

„Od dochodów, opodatkowanych według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym, ustanawia się nadzwyczajny dodatek do państwowego podatku dochodowego, który wynosi przy wynagrodzeniu, obliczonem w stosunku rocznym:

ponad	2.500	zł.	do	3.600	zł.	—	0,5%
„	3.600	„	„	6.400	„	—	1%
„	6.400	„	„	10.400	„	—	2%
„	10.400	„	„	24.000	„	—	3%
„	24.000	„	„	36.000	„	—	4%
„	36.000	„	„	60.000	„	—	5%
„	60.000	„	„	80.000	„	—	6%
„	80.000	„	„	104.000	„	—	7%
„	104.000	„	„	144.000	„	—	8%
„	144.000	„	„	184.000	„	—	9%
„	184.000	„	„	200.000	„	—	10%
„	200.000	„	„	220.000	„	—	11%
„	220.000	„	„	250.000	„	—	12%
„	250.000	„	„			—	13%

wypłacanego wynagrodzenia".

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych do czasu ogłoszenia tego tekstu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tem, że:

a) postanowienia art. 1 pkt. 1) mają zastosowanie po raz pierwszy przy wymiarze podatku dochodowego na rok podatkowy 1935.

b) dodatek w wysokości, określonej w art. 1 pkt. 2) pobiera się od uposażeń służbowych, emerytur, rent i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych począwszy od dnia 1 kwietnia 1935 r. lub po tym dniu.

Prezydent Rzeczypospolitej:
I. Mościcki.
Prezes Rady Ministrów:
L. Kozłowski.
Minister Skarbu:
Wł. Zawadzki.

(Dz. U. R. P. z r. 1935 Nr. 22 poz. 128).

Rozporządzenie Min. Skarbu o ulgach w spłacie zaległości podatkowych

Na podstawie art. 1 i art. 5 ustawy zdnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29 poz. 291) oraz art. 130 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z roku 1934 Nr. 39, poz. 346) zarządzam, co następuje:

§ 1. (1) Umarza się z urzędu zaległości, bez względu na ich wysokość, pochodzące **z przypisów dokonanych przed 1 kwietnia 1933 r.**, a figurujące w księgach bierczych w dniu 31 marca 1935 r. w następujących państwowych podatkach:

1) gruntowym, pobieranym od jednostek zbiorowych,

2) gruntowym, wymierzanym indywidualnie — przypadające od tych płatników, dla których wymiar tego podatku za rok podatkowy 1934 ne przekracza sumy zł. 20.

3) od nieruchomości, od lokali i od placów budowlanych — przypadające od płatników, dla których wymiar za rok podatkowy 1934 w każdym z tych podatków nie przekracza sumy zł. 100.

4) wojskowym.

(2) Umarza się z urzędu zaległości w podatkach przemysłowym, od obrotu i dochodowym (dział I), pochodzące z przypisów dokonanych przed 1 kwietnia 1933 a figurujące w księgach bierczych w dniu 31 marca 1935 r., o ile ogólna suma tych zaległości w każdym z tych podatków, przypadająca od poszczególnych płatników, nie przekracza sumy zł. 20.

(3) Sumy, wymienione w ustępach poprzedzających, obejmują wyłącznie należności w samym podatku bez pobieranych ewentualnie do tych należności dodatków lub należności ubocznych.

§ 2. Umarza się z urzędu zaległości w grzywnach, nałożonych przed dniem 1 kwietnia 1933 r. w zakresie podatków, wymienionych w § 1, o ile zaległości te w każdej poszczególnej grzywnie nie przekraczają sumy zł. 100. Zaległości te podlegają umorzeniu także w tych wypadkach, gdy płatnicy nie korzystają z ulg, określonych w § 1.

§ 3. (1) Umorzenie, przewidziane w § 1 dla zaległości w podatkach, powoduje umorzenie przypadające od tych zaległości dodatków państwowych i samorządowych, kar za zwłokę lub odsetek za odroczenie oraz kosztów egzekucyjnych.

(2) Jeżeli z tytułu podatków: od nieruchomości i dochodowego zaległości nie istnieją, natomiast istnieją zaległości w pobieranych od tych podatków dodatkach, dodatki te umarza się z urzędu, o ile pochodzą one z przepisów dokonanych przed 1 kwietnia 1933 r. a figurują w księgach bierczych w dn. 31 marca 1935 r. i o ile ogólna suma w każdym z tych dodatków, przypadająca od poszczególnych płatników, nie przekracza sumy zł. 20.

(3) Niezależnie od przepisów ustępu (1), umarza się z urzędu pochodzące z okresów z przed 1 kwietnia 1933 r. opłaty za upomnienia, nieprzekraczające sumy zł. 3, które stały się zaległością w związku z tem, że na skutek doręczonego upomnitnia płatnik uiścił wymienione w niem zaległości, nie uiścił natomiast opłaty należnej za samo upomnienie; umorzeniu z urzędu podlegają także wszelkie koszty egzekucyjne, które powstały w wyniku środków przymusowych, przedsięwziętych w celu ściągnięcia tych opłat za upomnienie.

§ 4. Zaległości, o których mowa w paragrafach poprzedzających, podlegają umorzeniu, bez względu na to, czy w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego znajdowały się w toku postępowania odwoławczego lub przymusowego ściągania, czy też były odroczone lub rozłożone na raty.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Wł. Zawadzki.

(Dziennik Ustaw R. P. z r. 1935 Nr. 22, poz. 135).

Rozporządzenie Min. Skarbu o 10 proc. dodatku do opłat stemplowych

Na podstawie art. 1 i 10 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o poborze 10% dodatku do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127) zarządzam, co następuje:

§ 1. (1) **Z dniem 1 kwietnia 1935 r.** wprowadzony zostaje pobór dodatków:

1) w wysokości 10% — do opłat stemplowych oraz podatków: gruntowego i pośrednich,

2) w wysokości 15% — do podatków: przemysłowego, dochodowego, od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich, od kapitałów i rent, wojskowego oraz spadkowego i od darowizn.

(2) **Wymienione w ust. (1) dodatki pobierane będą do należności bieżących oraz do zaległości, powstałych zarówno przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, jak i powstających po tym dniu.**

§ 2. Dodatki, ustanowione w § 1, nie nie będą pobierane:

1) do opłat stemplowych, przewidzianych w art. 102 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z r. 1932 Nr. 41, poz. 413).

2) **do zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw, pobieranego na mocy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1935 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw** (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 89).

3) do kwot podatku dochodowego, przypadającego od dochodów, od których pobiera się kryzysowy podatek do państwowego podatku dochodowego (art. 4 ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 760).

4) do dodatków od podatku spożywczego od cukru, ustanowionego ustawą z dnia 20 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 975).

5) do podatku od tłuszczów, pobieranego na mocy ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o opodatkowaniu tłuszczów (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 130).

§ 3. § 14 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 grudnia 1931 w sprawie wykonania ustawy z dn. 22 października 1931 r. o kryzyso-

wym dodatku do państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. z r. 1932 Nr. 8, poz. 51) otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 14. Przy podatku dochodowym, przypadającym do zapłaty od dochodów, podlegających kryzysowemu dodatkowi do państwowego podatku dochodowego, nie pobiera się 15% dodatku w myśl ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o poborze 10% dodatku do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i do darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127). W związku z tem 15% dodatek pobiera się przy podatku dochodowym od uposażeń służbowych, emerytur, rent i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych z funduszów Państwa, z wyjątkiem uposażeń służbowych, emerytur, rent i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych z funduszów przedsiębiorstw państwowych, wymienionych w § 13. Również pobiera się 15% dodatku przy podatku dochodowym od uposażeń służbowych, emerytur, rent i wynagrodzeń, wypłacanych z funduszów związków komunalnych, w przypadku określonym w § 13 ustęp 2) oraz przy specjalnym podatku od tantjem, pobieranym w myśl art. 25 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 76, poz. 715)".

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Minister Skarbu:
Wł. Zawadzki.

(Dz. U. R. P. z r. 1935 Nr. 23, poz. 155).

* * *

Powyższe rozporządzenie uzupełniamy następującemi uwagami:

Do § 2 p. 1.)

art. 102 dotyczy pism, stwierdzających umowę o zawiązaniu spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej, oraz uchwał o powiększeniu kapitału zakładowego spółek tego rodzaju.

Do § 2 p. 2.)

Do zryczałtowanego podatku za rok 1935 nie będzie doliczany dodatek bądź 10% bądź 15%. Będzie natomiast doliczany 15% dodatek do zaległości z tytułu zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu za ubiegłe lata 1932—1934.

Do § 2 p. 3.)

Do dnia 1 kwietnia 1935 r. nie pobierano 10% dodatku, obecnie od wskazanego terminu nie będzie pobierany 15% dodatek.

Do § 3.

§ 14 w nowem brzmieniu różni się od dawnego § 14 tem, że zamiast 10% będzie się pobierać z dn. 1 kwietnia 1935 r. 15% dodatek; nadto § 14 został uzupełniony przepisem, na mocy którego będzie się doliczać 15% dodatek przy specjalnym podttku od tantjem, pobieranym w myśl art. 25 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 715).

Ważne postanowienie przy opodatkowaniu kilku oddzielnych zakładów

§ 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 września 1934 r. o wykonaniu Ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 91, poz. 821) zawiera następujące postanowienie:

„Jeżeli płatnik posiada **w jednej miejscowości kilka oddzielnych zakładów lub przedsiębiorstw,** podlegających kompetencji wymiarowej dla podatku przemysłowego od obrotu kilku urzędów skarbowych, **wszystkie powyższe przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w tym urzędzie skarbowym, w okręgu którego znajduje się jeden z zakładów płatnika.**

Przepis ten dotyczy jedynie przedsiębiorstw prowadzących księgowość.

Opodatkowanie w powyższy sposób może nastąpić na prośbę płatnika za zezwoleniem właściwej izby skarbowej.

Uwaga:

Piekarnia i jej filje, znajdujące się w Warszawie, może być opodatkowana w jednym urzędzie skarbowym, np. w tym, w którym znajduje się zakład, gdzie prowadzi się księgowość, względnie w tym urzędzie, w obrębie którego znajduje się piekarnia.

Listy biegłych dla władz skarbowych

Przypominamy, że termin ukończenia wymiaru podatku przemysłowego od obrotu za rok 1934 upływa z dniem 1 maja 1935 r.

Przy wymiarze tego podatku oraz innych podatków dużą rolę odegra instytucja biegłych, powoływanych z list, przedstawionych władzom skarbowym przez organizacje Samorządu Gospodarczego.

Czy wszystkie Izby Rzemieślnicze przesłały władzom skarbowym listy biegłych rzemieślników?

W tej ważnej sprawie umieściliśmy artykuł „Rzemieślniczy Samorząd gospodarczy a listy biegłych dla władz skarbowych" w Nr. 9 „Rzemiosła" z dnia 3 marca 1935 r.

Uproszczone księgi handlowe

Prowadzenie ksiąg handlowych, względnie ksiąg uproszczonych stwarza stałe przywileje i duże udogodnienia. Jak to podaliśmy wyżej, **zakład rzemieślniczy, posiadający kilka filji, może być opodatkowany zamiast w kilku urzędach skarbowych, zależnie od miejsca znajdowania się zakładów, w jednym urzędzie skarbowym,** np. w tym, w którym znajduje się zakład rzemieślniczy (piekarnia, masarnia i t. d.), **pod warunkiem jednak prowadzenia ksiąg handlowych, względnie uproszczonych ksiąg.**

W dalszym ciągu przypominamy, że wyjątkowo w roku 1935 — uproszczone księgi handlowe mogą być zaprowadzone w ciągu całego roku 1935, nawet w środku miesiąca.

Wszystkie Izby Rzemieślnicze, a nadto Związek Rzemieślników Chrześcijan w Warszawie (Miodowa 14) oraz Związek Księgowych w Polsce (Złota 6) wraz z Oddziałami prowadzą propagandę jaknajliczniejszego prowadzenia uproszczonych ksiąg handlowych przez rzemiosło.

Zwracamy uwagę, że cena opracowanego kompletu ksiąg wraz z instrukcją o ich prowadzeniu wynosi:

a) dla drobnych warsztatów rzemieślniczych (136 stron) — zł. 5.50,

b) dla średnich warsztatów rzemieślniczych (200 stron) — zł. 7.—,

c) dla dużych warsztatów rzemieślniczych (304 strony) zł. 9.50.

Księgi uproszczone mogą zaświadczać Izby Rzemieślnicze, które za te czynności pobierają opłatę do wysokości zł. 2.

O ile chodzi o stanowisko władz skarbowych w stosunku do uproszczonych ksiąg handlowych, prowadzonych przez rzemieślników, to powyższa kwestja znalazła zasadnicze rozstrzygnięcie w okólniku z dnia 29 stycznia 1935 r. L. D. V 3817-I-35, w którym Pan Minister Skarbu zajął zdecydowanie przychylne stanowisko, ponieważ zalecił, aby polityka wykonawcza władz w stosunku do ksiąg, szczególnie prowadzonych przez drobnych płatników, sprzyjała tendencji ich rozpowszechniania.

Znamienne odznaczenie

Dnia 30 marca r. b. odbyło się posiedzenie sądu konkursowego państwowej nagrody plastycznej, którą Ministerstwo Oświaty przyznaje co rok najwybitniejszemu przedstawicielowi sztuki plastycznej, a więc malarstwa, rzeźby, sztuki dekoracyjnej i grafiki. Nagroda wynosi 7.000 zł.

Skład sądu konkursowego stanowili m. in. prof. Tadeusz Pruszkowski, rektor Akademji Sztuk Pięknych w Warszawie, prof. K. Sichulski z Akademji Sztuk Pięknych w Krakowie, prof. L. Ślendziński, dziekan wydziału sztuk pięknych Uniwersytetu Wileńskiego. Rozpatrywane były kandydatury artystów tej miary, co rzeźbiarz Ksawery Dunikowski, artyści malarze Mehoffer, Boznański, Kossak, Weiss, Jastrzębowski, Zofja Stryjeńska,

Sąd konkursowy przyznał nagrodę **prof. Wojciechowi Jastrzębowskiemu,** a w motywach uzasadniał swoją decyzję potrzebą uwzględnienia w roku bieżącym dzieła sztuki „wyjątkowo ważnego w okresie odbudowy państwa polskiego", a mianowicie **sztuki dekoracyjnej,** sztuki zespołu przestrzennego. Prof. Jastrzębowski zdobył zasłużoną nagrodę państwową, jako pionier ruchu, który w Polsce wywalczać sobie musi prawo obywatelstwa, a który ma na celu **podniesienie poziomu rzemiosła do wyżyn sztuki.**

O ruchu tym pisaliśmy w Nr. 45 „Rzemiosła" z roku ubiegłego, wymieniając prof. Wojciecha Jastrzębowskiego i jego zasługi na polu dążeń do odrodzenia rzemiosła artystycznego.

Laureat nagrody państwowej jest rodem z Warszawy. Prze 5 lat był uczniem Akademji Sztuk Pięknych w Krakowie, którą ukończył ze srebrnym medalem. W roku 1909 wyjeżdża na studja do Paryża, skąd przesyła do kraju na konkurs **projekt wnętrza** „pokój stołowy", i otrzymuje pierwszą nagrodę.

Pragnąc zrealizować myśl związania rzemiosła ze sztuką prof. Jastrzębowski po powrocie do kraju organizuje „Warsztaty krakowskie". Na czele ich stanął Kazimierz Młodzianowski, późniejszy generał i wojewoda, udziałowcami zaś obok artystów byli stolarze, ślusarze i inni mistrzowie - rzemieślnicy.

Po wojnie, w czasie której prof. Jastrzębowski był kapralem w bataljonie warszawskim I p. Legjonów, kierownictwo robót na Wawelu powierza znakomitemu dekoratorowi odbudowę artystyczną jednej z sal gdzie pozostały z ubiegłych wieków tylko odrzwia i kominek. Przerywa tę pracę wkrótce, aby znów wstąpić do wojska; odrzuca proponowaną mu katedrę na wydziale sztuki Uniwersytetu Wileńskiego, i dopiero za namową gen. Młodzianowskiego powraca do pracy artystycznej, podejmując się urządzenia wnętrza sali honorowej, kaplicy i sali teatralnej w gmachu obecnie mieszczącym w sobie Główny Inspektorat Sił Zbrojnych przy Alei Ujazdowskiej w Warszawie.

Odtąd prof. Wojciech Jastrzębowski poświęca się całkowicie pracy twórczej i pedagogiczno-społecznej. Jego dziełem są wspaniałe wnętrza w gmachu Ministerstwa Oświaty oraz wiele fragmentów wnętrz w gmachu Związku Kolejarzy i Teatru „Ateneum" w Warszawie. Obecnie projektuje wnętrza dwuch sal dla naszej ambasady w Moskwie i stoi na czele komisji artystycznej budowy wielkich, polskich okrętów transatlantyckich „Piłsudski" i „Batory".

W działalności pedagogicznej prof. Jasrzębowski położył wielkie zasługi nad szerzeniem kultury artystycznej wśród młodzieży rzemieślniczej zarówno na stanowisku profesora Akademji Sztuk Pięknych w Warszawie jak i organizatora Kursów Rzemiosł artystycznych przy Muzeum Rzemiosł i Sztuki Stosowanej.

Działalność społeczna prof. Jastrzębowskiego wyraziła się w ofiarnej i gorliwej pracy na terenie stowarzyszenia „Ład", które jest jakby stacją doświadczalną meblarstwa projektowania wnętrz i sztuki dekoracyjnej, na terenie Rady Miejskiej, Instytutu Propagandy Sztuki i wielu innych instytucyj.

W uznaniu przez Państwo zasług prof. Jastrzębowskiego mieści się również uznanie dla kierunku jego pracy, uznanie dla wysiłków nad podniesieniem wartości artystycznej polskiej produkcji rzemieślniczej.

Henryk Juszkiewicz.

Obrady Zjazdu Rzemiosła w Lesznie

Narodowo - Chrześcijańskie Zjednoczenie Rzemiosła, organizując w tym roku zjazdy okręgowe, zupełnie słusznie z kresowych miast wybrało Leszno, gród Wojewody Poznańskiego i Króla Polskiego Stanisława Leszczyńskiego.

W zjeździe, który odbył się dnia 24 marca b. r. na wielkiej sali Hotelu Polskiego, wzięło udział przeszło 400 rzemieślników, nietylko z miasta i powiatu leszczyńskiego, ale z powiatów sąsiednich, mianowicie gostyńskiego, rawickiego, kościańskiego i wolsztyńskiego. Tak licznemu zebraniu przewodniczył prezes miejscowego oddziału p. Kiepul, witając na wstępie z niekłamaną radością przedstawicieli władz oraz tak licznie zebranych rzemieślników.

Powitalne przemówienie wygłosili prezes Rady Związku Izb i Izby Rzemieślniczej w Poznaniu p. Władysław Zakrzewski oraz p. Starosta Świątkowski i burmistrz p. Kowalski. Z okazji uchwalenia Konstytucji przemówił na wstępie obrad

Pragnąc zademonstrować w oczach kraju i zagranicy swą siłę produkcyjną
rzemiosło polskie winno wziąć jaknajliczniejszy udział w tegorocznych Ogólno-Polskich Targach rzemiosła
na Międzynarodowych Targach w Poznaniu w dniach 28.IV.—5.V. b. r.

prezes N. Ch. Z. R. p. Wojciech Sobczak, wznosząc okrzyk na cześć Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej, jej Prezydenta prof. Ignacego Mościckiego i Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego.

Następnie zgodnie z programem Zjazdu referat p .t. „Problemy gospodarcze rzemiosło" wygłosił delegat Związku Izb Rzemieślniczych p. Zbigniew Ehrenberg z Warszawy. Prelegent w swym obszernym, dobrze ujętym referacie przedstawił zebranym przedewszystkiem ogólne położenie gospodarcze świata, wysnuwając następnie wnioski w odniesieniu do rzemiosła. Również bardzo trafnie prelegent sięgnął do historji rzemiosła. Przechodząc do omówienia bieżących zagadnień, prelegent zwrócił uwagę na niedocenianie i niewykorzystanie różnych udogodnień dla rzemiosła, z których wymienić należy choćby ułatwienia komunikacyjne, należytą kalkulację i t. d. Szczegółowem omówieniem zagadnień kapitału obrotowego, przyrostu ludności, sprawy chałupnictwa i potrzeby podejmowania większych dostaw przez stworzenie spółdzielni, prelegent zakończył swój ciekawy referat, nagrodzony rzęsistemi oklaskami zebranych.

Drugi referat p. t. „Organizacja Rzemiosła w Polsce" wygłosił Dyrektor Związku Rzemieślników Chrześcijan w Warszawie p. Glapiński. Prelegent po bardzo ciekawem zobrazowaniu wartości kapitału i pracy przeszedł do rzeczowego omówienia tej warstwy społecznej, która jest najbogatszą w środki pracy, t. j. rzemiosła. Następnie nakreślił ruch organizacyjny rzemiosła chrześcijańskiego w Polsce, przedstawiając etapami wszystkie te wysiłki, jakie były i są podejmowane dla konsolidacji rzemiosła. Bardzo trafnie p. dyr. Glapiński zakończył swój referat omówieniem kwestji wzajemnego popierania się, zwłaszcza przy czynieniu zakupów surowca i artykułów codziennego użytku.

Po wygłoszonych referatach zabrał głos Dyrektor Izby p. Ig. Kurowski, potwierdzając cytatami słowa prelegentów w przedmiocie dobrych wyników współpracy organizacji z samorządem gospodarczym. Następnie podał do wiadomości delegatów ostatnie komunikaty, dotyczące podatku zryczałtowanego, Kursów Mistrzowskich, działalności biura Informacyjno-Handlowego przy Izbie Rzemieślniczej, uproszczonej księgowości, mającej przyczynić się do jaknajsprawiedliwszego wymiaru podatku, poczem zapoznał zebranych z akcją Związku Izb Rzemieślniczych wspólnie z wszystkiemi Izbami, mającą na celu jaknajdalej idące korzystanie przez rzemiosło z tegorocznych Ogólno-Polskich Targów Rzemiosła na Targach Poznańskich. Z zadowoleniem rzemiosło przyjęło wiadomość o ulgach kolejowych w czasie Targów oraz o wielkim Zjeździe Chrześcijańskiego Rzemiosła Polskiego podczas „Tygodnia Poznania" w dniach 28 i 29 kwietnia b. r.

Następnie wyłoniła się obszerna i żywa dyskusja, która pozwoliła na szczerą wymianę myśli i poglądów, głównie jednak na temat bolączek i położenia rzemieślników. Między innemi zabierali głos pp. Kortus, Stanisławski, Rybus oraz Peissert.

Na zakończenie powzięto uchwałę, zmierzającą do odciążenia życia gospodarczego miasta przez poddanie rewizji cen produktów miejskich, zakładów użyteczności publicznej, obniżenie stopy procentowej w Bankach i Kasach do 5½%, obniżenia cen węgla i wyrobów monopolowych itd.

Na tem poważne i niewątpliwie bardzo pożyteczne obrady zostały zamknięte.

Do

PP. Przewodniczących i członków Komisyj Egzaminacyjnych!

Redakcja „Rzemiosła" podaje do wiadomości, że począwszy od maja r. b. publikować będzie programy egzaminacyjne we wszystkich zawodach rzemieślniczych, obowiązujące na terenach wszystkich Izb Rzemieślniczych w myśl uchwały I-go Zjazdu Rady Związku Izb Rzemieślniczych R. P.

Zwracamy uwagę, że pojedyńczych egzemplarzy, ze względu na koszta rozsyłać nie będziemy, a nadwyżka nakładu przeznaczona jest wyłącznie dla celów archiwalnych i bibljotecznych.

Podając powyższe do wiadomości na miesiąc przed rozpoczęciem druku obowiązujących programów, uważamy za konieczne podkreślić, iż PP. Przewodniczący i członkowie Komisyj Egzaminacyjnych mogą otrzymać programy tylko w drodze normalnej prenumeraty „Rzemiosła".

REDAKCJA „RZEMIOSŁA"

Wydawca: Związek Izb Rzemieślniczych R. P. **Redaktor: WŁADYSŁAW GINDRICH**

Prenumerata: kwartalnie zł. 2.40, półrocznie zł. 4.80, rocznie 9.60.
Ceny ogłoszeń: 1/1 strony — zł. 300, 1/2 — zł. 160, 1/4 — zł. 85, 1/8 — zł. 45, 1/16 — zł. 22.50

Druk. „Współczesna", Sp. z o. o., Szpitalna 10.